

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2020. január 5.
Kálmánháza, Mandabokor
Istentisztelet
Igehirdetés címe: A törvény vagy a kegyelem alatt élsz?

(1. dia) „⁹Hogyan van tehát? Különbek vagyunk? Egyáltalán nem! Hiszen előbb már bebizonyítottuk, hogy zsidók is, görögök is mind bűn alatt vannak, ¹⁰amint meg van írva: „Nincsen igaz ember egy sem, ¹¹nincsen, aki értse, nincsen, aki keresse Istent. ¹²Mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, és nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlen egy sem. ¹³Nyitott sír a torkuk, nyelvükkel ámítanak, kígyóméreg az ajkukon; ¹⁴szájuk átokkal és keserűséggel van tele. **(2. dia)** ¹⁵Lábuk gyors a vérontásra, ¹⁶romlás és nyomorúság jár a nyomukban, ¹⁷és a békesség útját nem ismerik: ¹⁸Isten félelmével nem törődnek.” ¹⁹Tudjuk pedig, hogy amit a törvény mond, azt a törvény hatálya alatt élőknek mondja, hogy elnémuljon minden száj, és az egész világ vétkesté legyen Isten előtt. ²⁰Mert a törvény cselekedeteiből senki sem fog megigazulni őelőtte. Hiszen a törvényből csak a bűn felismerése adódik.” Róm 3,9-20

Szeretett Gyülekezet!

Egy nagyon komoly helyzetelemzést kaphattunk az imént arról, hogy **(3. dia)** milyen az ember valójában. Feltételezem, sokan fognak ellene ágálni, lesznek, akik túlzásnak fogják érezni, lesznek, akikben egyenesen ellenérzéseket váltanak ki mindazok a dolgok, amelyeket hallhatnak az igehirdetésben. Mindjárt az elején szeretném leszögezni a szeretet, de a határozottság szavával, hogy a Szentírásból sugárzik az ember iránti szeretet, az elfogulatlanság és az ember helyes értékelése. Sajnos világunk nagyon eltorzult és hamis önképet, énképet mutat az emberről, és próbálja meg olyannak beállítani az embert, amilyen valójában nem. Meg vagyok győződve arról, hogy az embernek hamis ön – és énképe van, hamis önképet alkot önmagáról, egy torz, túlzóan felértékelt vagy éppen túlzóan leértékelt képet mutat és nem alakult ki egy helyes ön – és énkép magáról. **(3/a dia)** Nekem most nem az a dolgom, hogy

anatómiailag vizsgáljam az embert az Ige alapján, hanem arról az oldalról nézzem a hallottak alapján, **(3/b dia)** hogy milyen az ember valójában bensőleg? Amit sem **(4. dia)** a CT, sem az MRI, sem a röntgen nem képes kimutatni! Feltárjuk mindazt, ami az ember bensejében van, abban a szívben, amiről azt írja a Biblia, hogy abból indul ki minden, abban fogalmazódik meg minden (Péld 4,23), és amivel tele van a szív, azt fogja szólni a száj (Lk 6,45). Ezt pedig a röntgen, a CT, az MRI számára láthatatlan. **(5. dia)** Nincsen olyan műszer, ami fel tudná tárni, hogy mi van az ember szívében?! Mi emberek tapasztalati úton láthatjuk, de még ez is sokszor megcsal bennünket. Hányszor mondják: „*ha tudtam volna, hogy ilyen...?!*”. A Szentírás azonban feltárja előttünk őszintén, hogy milyenek vagyunk valójában. De olyan jó azt is tudni, hogy nem csupán őszinte helyzetelemzést, feltárást végez a Biblia, hanem arról is beszél, hogy hogyan lehet megváltozni. De nézzük először, mit mond rólunk, emberekről Isten?!

Mindjárt a Biblia elején a bűneset után arról olvashatunk, hogy Isten a „**Hol vagy?**” – kérdést intézte az emberhez és az ember így válaszolt **(6. dia)**: „¹⁰**Az ember így felelt: Meghallottam hangodat a kertben, és megijedtem, mert meztelen vagyok, és ezért elrejtőztem.** ¹¹**Az Isten erre azt kérdezte: Ki mondta meg neked, hogy meztelen vagy? Talán ettél arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél?** ¹²**Az ember így felelt: Az asszony, akit mellém adtál, ő adott nekem a fáról, ezért ettem.** ¹³**Akkor az Úristen ezt kérdezte az asszonytól: Mit tettél? Az asszony így felelt: A kígyó szedett rá, ezért ettem.**” I Móz 3,10-13. Na, pontosan ilyenek vagyunk mi, emberek, amiről itt olvashatunk. Először is hárítunk, mindenki hibás, csak én nem! Másra hárítjuk a felelősséget: a körülmények, az élet hozta így, az „asszony, akit mellém adtál...”, az asszony is, meg Isten is hibás. „Én? Én nem, az asszony meg te, Isten!” **(7. dia)** Mindenkre mutatunk, csak azt nem vesszük észre, hogy mutogatásunkkal – ahogy egyszer hallottam – egy újjal

mutatunk a másokra, eggyel Istenre, de miközben másokra mutatunk, hárommal saját magunkra! Mennyire ilyenek vagyunk valójában a hétköznapiakban is? Mindenki hibás, mindenki bűnös, csak egyedül önmagamát látom jónak, tökéletesnek vagy esetleg a helyzet legártatlanabbjának.

Aztán a másik, amit Káin és Ábel történetében olvashatunk **(8. dia)**, „³Egy idő múlva Kain áldozatot vitt az ÚRnak a föld terméséből. ⁴Ábel is vitt elsőszülött bárányaiból, azok kövérjéből. Az ÚR rátekintett Ábelre és áldozatára, ⁵de Kainra és áldozatára nem tekintett. Kain emiatt nagy haragra gerjedt, és lehorgasztotta a fejét.” I Móz 4,3-5. Megjelenik az emberi szívben a féltékenységre, a harag és a bánat. **(9. dia)**

„Káin emiatt...” – féltékeny a másokra.

„Nagy haragra gerjedt...” – a harag, az indulat, a gyűlölet megjelent a szívben, mely tettelegessé válik!

„Lehorgasztotta fejét...” – a bánat, a keserűség úrrá lett a szívben. Ezek mind a mai napig ott vannak az emberi szívben.

Ma is hihetetlen gyűlöletet tud táplálni az ember a másik iránt. A féltékenységre, a bizalmatlanságra ma is hány testvéri, házastársi kapcsolatot tud tönkretenni, megmételyezni. Hányakban lesz úrrá a bánat, a keserűség, aztán állandóan panaszkodnak, semmiért nem tudnak hálás lenni. Mindent kritizálnak, semmivel nem elégedettek és egy hálátlan, elégedetlen, keserű emberré válik az ilyen szívű ember. Mintha ma történné Káin és Ábel esete, ma sem változott semmi. Ilyenek vagyunk mindannyian!

Aztán továbbmenve (és gondolatok bele, hogy még csak a Biblia első lapjainál járunk) a másik megállapítás, ami már sokkal komolyabb és elgondolkodtatóbb, amit olvasunk Noé történeténél **(10. dia)**: „⁵Amikor látta az ÚR, hogy az emberi gonoszság mennyire elhatalmasodott a földön, és az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz,” I Móz 6,5. Itt már annyira elhatalmasodik, annyira úrrá lesz az ember szívében a gonoszság, hogy Isten azt mondja az emberről „szívének minden szándéka és

gondolata szüntelenül csak gonosz”. Azért ez egy elég súlyos megállapítás, de mondjuk ki őszintén, valóban így van, valóban ilyenek vagyunk. A szándékunkat, a gondolatainkat, az egész szívünket átjárja a gonoszság. Hihetetlen gonosz tud lenni az ember. Ennek ékes ellentettjét állítja a híres filozófus, Rousseau, aki egyszer azt mondta **(11. dia)**: „...*az ember természettől fogva jó és csak az intézmények [társadalmak] teszik rosszá az embereket...*” (Levelek Malesherbes-hez, 1762. január 12. – Uo. 628.;). Ezen érdemes elgondolkodni, hogy vajon megállja-e a helyét akkor, mikor látjuk a gyermekeinken, hogy már egészen piciny korban, még nem is tudnak jóformán semmit a külvilágról, de már micsoda önzés, féltékenység, indulat tud bennük lenni. Miért? Mert ez van már a piciny szívükben. Aztán ahogy nőnek, egyre inkább megmutatkozik ez a szavaikban, a gondolkodásaikban, a tetteikben. Ezzel nem akarja az ember megbántani a másikat, mert tudom, hogy sokan úgy vélekednek a **(12. dia)** kis tünemény, ártatlan(nak tűnő), a nagyszülő egyetlen piciny

féltett kincse, akik azért **(12/a dia)** ilyenek is tudnak lenni, amit a képen is láthatunk. Isten Igéje egy reális, kijózanító értékelést mond rólunk, emberekről, a szívünkben uralkodó dolgokról. Aki azt mondja, hogy ez nem igaz, az sajnos becsapja önmagát és elhiteti önmagával a hazugságot és letagadja a valóságot. Lehet erről nem tudomást venni, lehet túlzónak érezni, de sajnos a valóság ilyen. Nézzük meg, mi van a szívünkben?! Próbáltatok már uralkodni az indulataitokon? Vagy próbáltatok már uralkodni a fantáziátokon. Elhatározzátok, hogy többet arra nem gondoltok, aztán inkább annál gyakrabban gondoltok rá. Nem tudunk uralkodni az indulatainkon. A szavainkon is sokszor képtelenek vagyunk uralkodni, hogy uralkodnánk akkor az indulatainkon!? Előfordult már veletek, hogy valami olyan szaladt ki a szátokon **(13. dia)**, aminek nem kellett volna? Aztán mit mondtatok? „*Jaj, kiszaladt a számon...*” Miért szaladt ki? Mert nem tudtok uralkodni rajta. Egyszerűen képtelenek vagyunk uralkodni a szavainkon, de nem csak a

szavainkon, hanem az indulatainkon sem. Azt gondolom, hogy a szavaink, meg az indulataink uralkodnak rajtunk és nem mi rajtuk. Erre mondja Jézus **(13/a dia)**: „**Mert amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.**” Mt 12,34.

Azonban azt is fontos megemlíteni, hogy nem szabad önmagunkat, embereket túl lebecsülni, hiszen – ahogy az Ige fogalmaz – mindannyiunkat Isten a maga képére és hasonlatosságára teremtett, sőt saját Lelkét lehelte az emberbe. **(14. dia)** „**Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra. [...] ²⁷Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket.**” I Móz 1,26-27; „**és lehellett vala az ő orrába életnek lehelletét. Így lőn az ember élő lélekké.**” II Móz 2,7b. Isten Igéje bennünket helyes (ön)értékelésre biztat, hogy lássuk az Ige tükrében reálsan magunkat. Nem elfogultan, nem túl -, de nem is alábecsülve. Azt gondolom, egyedül Isten Igéjében kaphatunk önmagunkról helyes és reális képet. Pál apostol az ÓSZ-re hivatkozva egészen

konkrétan leírja, hogy milyen az ember, alátámasztva az ÓSZ-et. Azt mondja **(15. dia)**:

- „mind bűn alatt vannak”
- „Nincsen igaz ember egy sem”
- „Mind elhajlottak”
- „valamennyien megromlottak”
- „nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlen egy sem”
- „Nyitott sír a torkuk”
- „nyelvükkel álmítanak”
- „kígyóméreg az ajkukon”
- „szájuk átokkal és keserűséggel van tele”
- „Lábuk gyors a vérontásra”
- „romlás és nyomorúság jár a nyomukban”
- „a békeesség útját nem ismerik”
- „Isten félelmével nem törődnek.”

Azt gondolom, akik nyitott szemmel járnak a világban, azok látják, hogy mennyire valóságos mindaz, amiről Pál beszél,

illetve amire hivatkozik, hiszen az ÓSZ könyveiben (is) olvashatunk erről **(16. dia)**:

„³Mindnyájan elfordultak tőle, egyaránt megromlottak. Senki sem tesz jót, egyetlen ember sem.” Zsolt 14,3

„Romlottak és utálatosak tetteik, senki sem tesz jót. [...] ⁴Mindnyájan elpártoltak tőle, egyaránt megromlottak. Senki sem tesz jót, egyetlen ember sem.” Zsolt 53,2b.4

„¹⁰Mert nem jön ki szájukon őszinte szó, belül romlottak, nyitott sír a torkuk, sima a nyelvük.” Zsolt 5,10

(17. dia) „rosszat terveznek szívükben, mindennap háborúságot szítanak! ⁴Nyelvük éles, mint a kígyóé, viperaméreg van ajkukon.” Zsolt 140,3-4

„⁷Szája tele van átokkal, csalással és durvasággal, nyelve nyomorúságot és bajt okoz.” Zsolt 10,7

„⁷Lábuk gonosz cél után fut, sietnek ártatlan vért ontani. Gondolataik ártó gondolatok, pusztulás és romlás jelzi az útjaikat. ⁸A békesség útját nem ismerik, eljárásuk soha

nem törvényes. Ösvényeik görbék: aki azokon jár, az békét nem ismer.” Ézs 59,7-8

„²A bűnös ember szíve mélyén ott suttog a bűn. Nem számít neki az istenfélelem, ³sőt azzal hízeleg magának, hogy bűnével gyűlöletet tud szítani. ⁴Szája rontást és csalárdságot beszél, nem akar okos és jó lenni. ⁵Rontást eszel ki ágyában, nem a jó úton jár, nem veti meg a rosszat.” Zsolt 36,2-5

Tudjátok, lehet ezt szépíteni, de akkor a tényeket torzítjuk el. Lehet azt mondani, hogy túlzás, de becsapjuk önmagunkat. Aki ezt nem hiszi el, és nem veszi komolyan, az szüntelen csalódni fog másokban és csalódik önmagában. Éppen ezért ezt nagyon komolyan kell venni. Azonban az is fontos, hogy nem szabad itt leragadnunk. Isten azért adta a törvényt – ahogy fogalmaz Pál – **(18. dia)** „a törvényből csak a bűn felismerése adódik.” (20. v.), abból lelepleződjék az emberi szív csalárdsága, felismerje az ember, hogy mi van benne. A törvényt azért adta Isten, hogy világossá váljon az

ember számára, menthetetlen, mert a törvény szerint elveszett, megítélt és kárhozatra méltó, nem érdemelt semmi mást! A törvény lesújt a bűnös emberre és a törvény könyörtelen, mert felfedi az igazságot, leleplezi a szívben rejlő dolgokat. **(19. dia)** Ezt nem mutatja ki a röntgen, a CT, az MRI, ahogy az elején mondtam, de Isten törvénye azonnal leleplezi a szív gondolatait, szándékait.

Ezért fontos először a törvényt hirdetni, mert a törvénynek van ereje, van hatalma arra, hogy leleplezze az ember szívét és abból megláthatjuk saját magunkat, saját énünket. Ebből a törvényből az a felismerés következik, hogy elveszett ember vagyok, mert a törvény alapján én elvesztem. Nincs mentségem. Azt mondja a Biblia **(20. dia)**: „⁹Csalárdabb a szív mindennél, javíthatatlan; ki tudná kiismerni?! ¹⁰Én, az ÚR vagyok a szívek ismerője, a vesék vizsgálója, mindenkivel úgy bánok, ahogyan élete és tetteinek gyümölcse szerint megérdemli.” Jer 17,9-10. A törvény leleplezi, hogy **(21. dia)** csalárd és javíthatatlan a szív,

(21/a dia) de – és itt jön az evangélium –, mert nem áll meg az Ige a törvény lesújtó igazságánál, hanem hirdeti, hogy van ebből az állapotból változás, szabadulás. A törvény lesújtó leleplező ereje mellett Isten már az ÓSZ-ben hirdeti az evangéliumot, amikor azt mondja Ezékiel könyvében **(22. dia)**: „³¹Vessétek el magatoktól minden vétkeiteket, melyekkel vétkeztetek, és szerezzetek magatoknak új szívet és új lelket; Miért halnátok meg, oh Izráel háza!?” Ez 18,31. Itt elmondja Isten a megoldást! Miután lelepleződött az az álnok szív, azt mondja „vessétek el magatokból”, azaz elmondja Isten **(23. dia)** az új szív kritériumait:

- ismerjétek fel
- ismerjétek be
- valljátok meg
- tegyétek le

Nem kell a bűn hatalma alatt élni, hanem meg lehet vallani és le lehet tenni, s akkor – ahogy olvashatjuk szintén Ezékiel könyvében – **(24. dia)** „²⁶Új szívet adok nektek, és új lelket

adok belétek: eltávolítom testetekből a köszívet, és hússzívet adok nektek. ²⁷Az én lelkemet adom belétek, és gondoskodom róla, hogy rendelkezéseim szerint éljete, törvényeimet megtartsátok és teljesítsétek.” Ez 36,26-27. Isten már itt – látva az ember elveszett állapotát –kegyelmet hirdet! **(25. dia)** Ez a kegyelem pedig Jézus Krisztusban lett valósággá! Benne hirdetett a törvény alatt élő és a törvény emberre lesújtó hatalma alatt lévő ember számára kegyelmet! Van kegyelem, van bűnbocsánat, mert Jézus Krisztus minden emberért, az ember minden bűnéért meghalt és – ahogy Pál fogalmaz – **(26. dia)** „¹Nincsen azért most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak, ²mert az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől. ³Amire ugyanis képtelen volt a törvény, mert erőtlen volt a test miatt, azt tette meg Isten, amikor bűnért való áldozatként tulajdon Fiát küldte el a bűnös testhez hasonló formában, és kárhozatra ítélte a bűnt a

testben, ⁴hogy a törvény követelése teljesüljön bennünk, akik nem test szerint járunk, hanem Lélek szerint.” Róm 8,1-4. **(27. dia)** A törvény értelmében elveszettek vagyunk, a kegyelem értelmében megmentettek! Aki a törvény alatt él, a törvény szerint fog megítéltetni, aki elfogadta a kegyelmet, az Jézus Krisztus helyettes váltságshalála miatt kegyelemben részesül. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy a törvény eltörlődik, hanem azt, hogy a törvény ereje és a hatalma az én bűneim miatt Jézus Krisztusra sújtott le, Ő hordozta el bűneim minden büntetését, ezért már kegyelem alatt élő a törvényhez hálából jó szívvel igazodó bűnös, de bocsánatból élő ember lehetek.

Drága Testvérem!

(28. dia) Te mi alatt élsz?

Még a törvény alatt, vagy már a kegyelemet alatt?

Jó lenne erre a kérdésre minél előbb válaszolni, nehogy késő legyen és a törvény után az ítélet sújtson le! Aki kegyelem alatt él az viszont – ahogy Jézus mondja – **(29. dia)** „²⁴Bizony,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

**bizony, mondom nektek: aki hallja az én ígémet, és hisz
abban, aki elküldött engem, annak örök élete van, sőt
ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe.” Jn
5,24.**

Ámen!